

12 ημέρας, μετά τὸ πέρασ τῶν ὁποίων τὰς πλύνουσι, τὰς στραγγίζουσι, καὶ τὰς στιβάζουσι εἰς ἄλλους πίθους. Δὲν μένει δὲ τότε ἄλλο τι εἰμὴ ἡ ἀποστολή. Ἡ δὲ διὰ τοῦ ἐλαίου προπαρασκευὴ εἶναι περιπλοκατέρως. Ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσιν αἱ κεφαλαὶ τῶν ἰχθύων καὶ τὰ ἐντόσθιά των, πολλάκις δὲ καὶ ἡ ἄκανθα ἀλατίζου- σιν αὐτοὺς, τοὺς πλύνουσι, καὶ τοὺς ἀποξηραίνουσι, ἔπειτα τοὺς ἐνθέτουσιν ἐντὸς βραστοῦ ἐλαίου μέχρι 250° ἐπὶ δύο ἢ τρία λεπτά τῆς ὥρας. Μετὰ δὲ τὴν ἐκ τοῦ λουτροῦ τούτου ἐξοδον, ἐντίθενται ἐντὸς πη- ξίδων ἐκ λευκοσιδήρου, ὧν τὰ κενὰ πληροῦσι δι' ἐ- λαίου. Ἐπὶ τέλους τὰ κυττὰ ταῦτα, ἐπικολληθέντος τοῦ καλύμματος των, ἐμβάπτονται ἐντὸς ζέοντος ὕδατος, ἐν διαστήματι χρόνου, ποικιλλομένου κατὰ τὰς διαστάσεις αὐτῶν.

Πανσαρίας.

Η ΕΚ ΡΟΔΩΝ ΑΝΘΩΔΕΣΜΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἐκ τῶν τοῦ Emile Richebourg.

Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

[ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Κ. ΦΡΑΝΤΖΗ].

I.

Τῆ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1837, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, περὶ τὴν 4 ὥραν τῆς ἑσπέρας, δύο κυριαὶ περιέμενον ἐν τῇ μικρᾷ γαλλικῇ πόλει Σωμώνῃ τὴν διάβασιν τοῦ διὰ Παρισίους λεωφορείου.

Καθὰ ὁ τὸ γραφεῖον τῶν λεωφορείων διευθύνων ἐφρόνει, αἱ κυριαὶ αὐταὶ μὴ προμισθώσασαι τὰς θέσεις των, πολὺ πιθανὸν ἦτο νὰ μὴ εὕρισκον τοιαύτας εἰς λεωφορεῖον τῆς ἑσπέρας ἐκείνης· τὸ τοιοῦτον πολὺ δυσηρέσκει τὰς ὁδοιπόρους, αἵτινες ἀνεξαρτήτως τῆς βραδύτητος τῆς εἰς Παρισίους ἐπιστροφῆς των, ἦν ἐξ ἀνάγκης ἤθελον ὑποστῆ, οὐδεμίαν εὕρισκον εὐχαρίστη- σιν νὰ διανυκτερεύσωσιν εἰς δωμάτιον ξενοδοχείου.

Αἱ ἐν λόγῳ ὁδοιπόροι, αἵτινες δὲν εἶχον ἀκόμη κρί- νει ἀναγκαῖον νὰ ἐγγράψωσι τὰ ὀνόματά των εἰς τὰ βιβλία τοῦ γραφείου τῶν λεωφορείων, ἦσαν μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ἐπληροῦντο δ' ἐκ τῆς πόλεως Βουρβῶν-λε- βαίν, ὅπου εἶχον διέλθει ἡμέρας τινὰς μεταξύ συγ- γενῶν των.

Ἡ μήτηρ ἦτο τεσσαρακονταπενταετής περίπου, ἡ δὲ θυγάτηρ εἰκοσαετής, ἀξιοπαρατήρητου καλλονῆς.

Τὸ λεωφορεῖον ἀφίκετο, συρόμενον ὑπὸ τεσσάρων ἰσχυρῶν ἵππων, καὶ μέγαν ποιῶν θόρυβον ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τῆς ὁδοῦ.

Ὡς ὁ ὑπάλληλος εἶχε προῖδει, πᾶσαι αἱ θέσεις ἦσαν κατεληγμέναι, πλὴν μιᾶς ἐσωτερικῆς, ἦν μία ἐκ τῶν δύο κυριῶν ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἤθελον αὐταὶ νὰ χωρισθῶσιν, ἀπεφάσισαν νὰ διανυ- κτερεύσωσιν ἐν Σωμώνῃ.

Βίς τὸ ἐμπόδιον τούτο, ὅπερ δὲν εἶχομεν προῖδει, εἶπεν ἡ νεωτέρα τῶν ὁδοιπόρων, ὀφείλομεν ἤδη νὰ

ὑποκύψωμεν, ἄλλοτε δὲ θέλομεν λαμβάνει πρόνοιαν περὶ προμισθώσεως θέσεων.

Τὴν δεκάτην ὥραν τῆς πρωίας τῆς αὔριον θὰ ἔχητε δύο καλὰς θέσεις, εἶπεν ὁ τὸ γραφεῖον τῶν λεωφορείων διευθύνων, ἵνα τὰς παρηγορήσῃ· προεμισθώσαν ἐπομέ- νως αὐταὶ δύο θέσεις διὰ τὴν ἐπαύριον, ὑπὸ τὸ ὄνο- μα τῆς κυρίας Δουπλεσὶς καὶ τῆς θυγατρὸς τῆς.

Ἦδη εἶπεν ἡ μήτηρ πρέπει νὰ σπεύσωμεν πρὸς ἀ- ναζήτησιν ξενοδοχείου, οὐδὲν δ' ἄλλο ὑπολείπεται ἡμῖν, ἢ νὰ μὴ εὕρωμεν τοιοῦτον.

Ὡ! δὲν ὑπάρχει φόβος δι' αὐτὸ, ὑπέλαβεν ὁ ὑπάλ- ληλος μειδιῶν· ἐπειδὴ ὅμως φαίνεσθε οὐχὶ καλῶς διατεθειμένη, ὅπως διέλθητε τὴν νύκτα ἐν ξενοδο- χεῖῳ, θὰ σὰς ὀδηγήσω, ἀν εὐαρεστῆσθε, παρὰ τινι κυρίᾳ, ἥτις θὰ θέσῃ εἰς τὴν διέθεσίν σας ἐν τῇ δύο δωμάτιᾳ μετ' ἐπίπλων· εἰς τὴν ἰδίαν κυρίαν δύνασθε νὰ παραγγείλητε τὸ δειπνόν σας, καὶ ἐκ τῶν προτέ- ρων εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σὰς βεβαιώσω, ὅτι δὲν θέλετε δυσαρεστηθῆ.

Εὐχαρίστως τῶν κυριῶν ἀποδεχθεισῶν τὴν πρότασιν τοῦ ὑπαλλήλου, παρήγγειλεν οὗτος τῷ ὑπρέτῃ του νὰ τὰς ὀδηγήσῃ παρὰ τῇ κυρίᾳ Ζακέτ.

Ὀλίγον μετέπειτα ἡ κυρία Ζακέτ ὑπεδέχετο τὰς δύο ὁδοιπόρους καὶ μετὰ μεγάλης εὐγενείας ἐτοποθέ- τει αὐτὰς εἰς τὰ δύο παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου ὑποσχε- θέντα δωμάτια, μεθ' ἐξαίρετον παρέθετε αὐταῖς δει- πνον ἐκ τρώκτου (ποταμίου ἰχθύος), πέρδικος καὶ δια- φόρων ὀπωρῶν.

Καθ' ὃν χρόνον αἱ ὁδοιπόροι εὕρισκοντο εἰς τὰ ὀπω- ρικά, ἤχος κλειδοκυμβάλου ἠκούσθη εἰς παρακείμενον δωμάτιον.

Ἔχετε μουσικόν τινα εἰς τὸν οἶκόν σας; ἠρώτησεν ἡ νέα.

Ὁ υἱός μου εἶναι μουσικὸς ἀπεκρίθη ἡ κυρία Ζακέτ, μεθ' ὕφους ὑπερηφανείας προφανῶς ἐνδεικνυμένης.

Α! εἶναι ὁ υἱός σας εἶπεν ἡ νέα, μεγαλειτέραν δούσα προσοχὴν εἰς τοὺς ἤχους τοῦ κλειδοκυμβάλου· μετὰ τινὰς δὲ στιγμὰς, ἰκανὴν ἔχει, προσέθετο, δεξιότητα ὁ υἱός σας, κυρία· τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Κόμητος Ὁρὺ ἐξαίρετα ἐκτελεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Κυρίας Ζακέτ ἐξήστραψαν ἐκ χα- ρᾶς, μετ' εὐχαριστήσεως δ' εἶπεν, ὅτι ὁ υἱός τῆς πάν- τοτε εἶχε κλίσιν εἰς τὴν μουσικὴν, καὶ ὅτι εἰκοσαετῆς ἦδη ὦν, ἀπὸ τοῦ δεκάτου τῆς ἡλικίας του ἔτος κα- τεγίνετο εἰς αὐτὴν, ὅτι ἔπαιζεν ἀκόμη πλαγίαυλον καὶ βάρβιτον, καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺν χρόνον πολλὰ δι' αὐ- τὸν ἐξώδευσε χρήματα, μὴ κατωρθώσασα μὲν ταῦτα νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ὄνειρόν του, νὰ τὸν στείλῃ δηλαδὴ εἰς Παρισίους· ὅτι οὐχ ἤττον καταγίνας αὐτὸς πολὺ, ἦτο ἤδη μουσικοδιδάσκαλος, ἀποζημιῶν μεγάλως αὐ- τὴν δι' ὅσας ὑπέστη θυσίας· ὅτι πρὸ τεσσάρων ἐτῶν συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ σχηματίσῃ μουσικὴν ἐξ εἰκοσιν ὀργάνων, ἦν αὐτὸς διηύθυνεν ἕκτοτε, τοῦ κόμητος Β... πρῶν κυρίου τῆς χορηγήσαντος τὸ πρὸς ἀγορὰν ὀρ- γάνων ποσόν, καὶ ὅτι χάρις εἰς τὸν υἱόν τῆς ἡ μικρὰ

πόλις των ἐκέκτητο ἐξαισίας μουσικῆς, κατὰ τὸ λέγειν τῶν εἰδημόνων.

Πολὺ καλὰ, κυρία, ἀπήντησεν ἡ νεάνις· ὁ υἱὸς σας τοιουτοτρόπως κατέστη ἀξίος τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν συμπατριωτῶν του.

Μάλιστα, δεσποινίς, πλὴν ὅμως τούτου, ἡ μουσικὴ μας ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν πλεόν ἢ ἅπαξ νὰ συνδράμη δυστυχεῖς, εἶναι δὲ πάντοτε πρόθυμος εἰς ἐκτέλεσιν εὐεργετικῆς πράξεως. Τὴν ἐσπέραν ταύτην μάλιστα θὰ λάβῃ μέρος εἰς τινὰ συναυλίαν, ἣν ὁ υἱὸς μου καὶ τινες φίλοι του διοργάνωσαν, ὑπὲρ πτωχῆς τινος γυναικὸς χήρας, μὲ πέντε ὄρφανὰ, ὧν τὸ μεγαλύτερον μόλις εἶναι ὀκταετής.

Φρικῶδες!

ὦ! μάλιστα, δεσποινίς, φρικωδέστατον· ὁ πατὴρ τῶν δυστυχῶν ὄρφανῶν ἦτο ξυλουργός· πάντες τὸν ἐγνώριζον ἐν τῇ πόλει ὡς ἐξαιρετον πατέρα, κλὸν σύζυμον, ἐργατικὸν καὶ τίμιον, παρ' ὅλων δ' ἠγαπᾶτο καὶ ἐξετιμᾶτο· πρὸ μηνὸς εἰργάζετο οὗτος εἰς τὸ κωδωνοστάσιον τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ὅτε ἡ πηγματοστασία (σκαλωσιὰ) ἐθραύσθη, καὶ ὁ δυστυχὴς ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ λιθοστράτου τῆς ὁδοῦ, ὀπότεν τὸν ἀνήγειραν τεθνεῶτα, καθημαγμένον, μὲ ὅσα τεθραυμμένα καὶ τὴν κεφαλὴν διερρηγμένην.

Αἱ δύο ὁδοιπόροι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καταστείλωσι κραυγὴν φρίκης.

[Ἐπεται συνέχεια.]

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΦΡΙΑΔΕΡΙΚΩ

ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς μικρᾶς τῆς ΛΟΥΚΙΑΣ.

Γιορτὴ στολιζεῖ τᾶμορφο περβόλι τῆς ζωῆς σας
Γιορτὴ γιομάτῃ ἀπὸ χαραῖς γιομάτῃ ἀπὸ ἐλπίδαῖς,
Γιορτὴ π' αὐξάνει μ' ὄνειρα ὅσ' τὰ βάρη τῆς ψυχῆς σας,
Γιορτὴ ποῦ χύνει ὅσ' τοὺς γονεῖους ὀλόχρυσες ἀχτίδαῖς.
Τέτοια γιορτὴ, τέτοια χαρὰ ποῦ σήμερα προβάλλει,
ὦ, νὰ σὰς δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ τὴν ἰδῆτε πάλι.

Πόσαις μανοῦλες δύστυχες, ὡσὰν κι' ἐσὲ μανοῦλες,
Γιὰ μιὰ φορὰ γιορτάσανε μονάχα τὸ παιδί τους,
Γιὰ μιὰ φορὰ ἀναγαλίσαν οἱ μαῦρές των καρδοῦλαις,
Μὰ ἄλλη δὲν τὸ χάρικε ἡ ὄρφανὴ ψυχὴ τους.
Δὲν ξαναγύρτασαν μαζὺ δὲν τᾶχανε σιμά τους,
Ποῖός τᾶλπιζε πῶς θὰ χαρῆ ὁ χάρος τὰ ὄνειρά τους!

Ὁ νοῦς μου δρόμο ἀλλάξε κι' ἀλλοῦ ἀλλοῦ πλανᾶται,
Σὲ περασμένη συμφορὰ ποῦ μ' ἔστειλλε ὁ Θεὸς μου,
'Αλλ' ὄχι! ὄχι! σήμερα κάλλιο νὰ μὴ θυμᾶται,
'Ἡ πονεμένη σου ψυχὴ τὰ βάρη του κόσμου.
Σπείρε χαρὰ ὅσ' τὸ σπῆτι σου κ' ἐλπίδες ὅσ' τὸ περβόλι,
Πάντα νὰ σπέρνης καὶ χαρὰ νᾶναι ἡ ζωὴ σας ὅλη.

Εἶθε νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς σιμά σου νὰ βλασταίνη,
Νὰ τὴν ἰδῆς περιφάνη κοπέλλα μιὰ ἡμέρα,
Μ' ὅλα τοῦ κόσμου τὰ καλὰ τὰ χρόνια νὰ διαβαίνη,
Καὶ νὰ τὴν κράζουν διαλεχτὴ τοῦ τόπου θυγατέρα.
Εἶθε νὰ ὅσ' τῇ χαρίσῃ ὁ Θεὸς χρόνια πολλὰ νὰ ζήσῃ
Καὶ ἡ καρδοῦλα της νὰ εὐρῆ ὅ,τι ὅσ' τῇ γῆ ποθήσῃ.

N. Γ. ΙΓΓΛΕΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ὁ βουλευτὴς κ. Ρύλανδς, ἀγορεύων ἐν Μπέρνλεϋ εἰς ἐπήκοον πολυπληθοῦς ὀμηγύρευος, εἶπεν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα 130 ἔτη ἐποίησεν ἡ Ἀγγλία κατακτήσεις ἀσυγκρίτως τῷ λόγῳ μείζονας τῶν τῆς Ῥωσίας, κατέκτησε δηλαδὴ χώρας, ἐχούσας ἐν συνόλῳ ἕκτασιν 2,650,000 τετραγωνικῶν μιλίων μετὰ πληθυσμοῦ 250,000,000, ἐν ὧ αἱ τῆς Ῥωσίας κατακτήσεις συνίστανται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαλείμματος, εἰς 1,642,000 τετρ. μιλίων μετὰ πληθυσμοῦ 17, 133,000.

* * * Ἡ στολὴ ἦν ἔφερον ὁ παρὰ τῶν Ζουλοῦ φονευθεῖς πρίγκιψ Ναπολέων ἀνευρέθη καὶ παρεδόθη εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

* * * Γραμματίον τῶν δέκα ταλλήρων ἐλήφθη παρὰ τινος ἐμπορικοῦ καταστήματος ἐν Ἰθάκῃ τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης φέρον τὰς ἐξῆς ἐπ' αὐτοῦ λέξεις: «Τοῦτο εἶναι τὸ τελευταῖον ἐκ περιουσίας 100,000 δολλάρων ἢ μοι κατέλιπεν ὁ θεὸς μου» φυλαχθῆτε ἀπὸ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν οἶνον».

* * * Ἐξακολουθοῦσιν ἐν Ἰσπανίᾳ αἱ ταυρομαχίαι κατὰ τὰς ἑορτὰς τὰς ἐπακολουθησάσας τοὺς γάμους τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου ἐγένετο ταυρομαχία εἰς ἣν παρήσαν 20, 000 λαοῦ.

* * * Αἱ πρόσοδοι τοῦ δημοσίου ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ ὑπελογίσθησαν εἰς 130,000 λίρας στερλίνας.

* * * Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος ὑπολογιζόμενον ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1878 μέχρι 30 Ἰουνίου 1879, ἐκόπησαν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις νομίσματα ἀξίας 68,312.692 δολλαρίων, ἐκ τούτων ἦσαν 2,759,412 νομίσματα χρυσᾶ τὰ δὲ λοιπὰ ἀργυρᾶ.

* * * Κατὰ τὸ ὡς ἄνω οἰκονομικὸν ἔτος τὰ ἔσοδα τοῦ δημοσίου ταμείου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀνῆλθον εἰς 288,000, 000 δολ. τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 264,000,000 ὥστε ἀπομένει περίσσευμα 24,000,000 δολλ. Τὸ χρέος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀνέρχεται εἰς 2,016,049,722 δολλαρίων.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Στατιστικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς τηλεγραφικῆς ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ 1876 — 1878. Ἰπὸ τοιοῦτον τίτλον ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τοῦ τηλεγραφικοῦ τμήματος κ. Β. Γιαννούλη φυλλάδιον περιέχον στατιστικὰς πληροφορίας τῶν ἐργασιῶν τοῦ τηλεγράφου κατὰ τὰ ἔτη 1876, 1877 καὶ 1878 μετὰ γενικῶν παρατηρήσεων. Ἐκ τούτων εὐχαρίστως μαθητόμεν, ὅτι τὸ ἔλλειμμα κατὰ τὸ 1876 ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 174,654,31, τὸ 1877 ἠλαττώθη εἰς 118,645, 98 κατὰ δὲ τὸ 1878 ἀντὶ ἐλλείμματος προῆλθε περίσσευμα 31,390.37.